

сме дошли на земята, като ученици, да оправдаемъ онова благоволение, което Богъ ни дава. Понеже Богъ ни е далъ живота, и Той се радва, когато види, че Неговитѣ дѣца живѣятъ съобразно Неговата воля. И въ Господа има единъ видъ вътрѣшно веселие. Писанието казва: „Да се весели Господъ въ дѣлата си!“ По нѣкой път Онзи, Който ни е пратилъ на земята, оставя работата си да понадникне, да види, какво правятъ Неговитѣ дѣца, какъ се учатъ. И той се весели, когато се учите. Въ Бога има едно качество: въ Него нѣма противоположности, въ Него има само единъ принципъ — каквото и да види, Той всѣкога се весели. Богъ вижда само добрата страна. Когато хората се биятъ, Той не вижда това. пакъ се родва. Щомъ утихнатъ хората, плачътъ, недоволството прѣмине, тѣ започватъ да се молятъ, казватъ: ние ще се учимъ. Тогава Господъ казва: „Много хубаво, сега азъ ще ви дамъ всичко каквото искате“. Той като погледне на тия хора скжсанитѣ дрѣхи, казва на скугитѣ си: „Дайте на тѣзи дѣца нови дрѣхи, да се облѣкатъ! Хайде сега на разходка, да си поотпочинете малко, да се повеселите да се порадвате. Щомъ взематъ обратното положение, Той пакъ се оттегля не мисли за хората никакъ, само слуша, докато дойде този зовъ на човѣшката душа. Това е едно отъ